

KIS-532 – Br. pried

(MME da GE – 25 03 97)

Diwar-benn Br. *pried* ez anavezit d'ar ger, moarvat da heul Roparz HEMON, ur furn venel. N'eus roud ebet a gement-se. Gourel eo ar ger hepmuiken, o talvezout "époux" hag "épouse". Ur pennad oa bet gant F. KERVELLA diwar-benn ar gudenn.

(GE da MME – 31 03 97)

Hervezout ne vez kavet skouer ebet eus *ar bried* el lizheradur brezhonek (keizañ a ran : betek SKET.III p. 62). Daou zisplegadur a c'hell bezañ : 1° Seurt ezvezañs a denn da istor ar yezh — goulakadenn diwirheñvel, rak ar ger zo un amprest diouzh al latin, “nevez” enta er predenegoù ; e kembraeg e kaver *priod* g. ha b., e Kn. : “**pry#as**, *m. and f., pl. -yosow*, spouse, husband, wife : *s* prevents mutations of following *c, k, d, t*, when *f.*” (R. MORTON NANCE, NCED 135) hag en darn vuiañ eus ar geriadurioù brezhoneg e lenner : “substantif des deux genres” — n'eus nemet GReg. pa ouzon o reiñ ar c'herienn : “*L'épouse des cantiques, t. de l'écriture*, ar pried santel, an ene santel, [...]”. Koulskoude, mar o deus VALLEE & ERNAULT skrivet *ar bried* en o doa abegoù soliet moarvat. 2° Seurt ezvezañs a denn da istor ar c'hevredigezhioù : ar vaouez o timeziñ a yae da vad perc'hennet na zeree ket anaout revelezh dezhañ hag a arouezed dre ur pennanv gourel (pe nepreizh) pe na veneged ket a-zistag diouzh e berc'henn (*ar pried* oa an ozhac'h, *ar priedoù* an ozhac'h + e berc'hennadenn brevez). E latin e veze arveret *coniu#x* evel benel, met a-wechoù evel gourel. Ken ez a, o lakaat ez eus eno un afer a stuzegezh, an dibab da unan kealiadel : pe ez asanter kemplegañ d'an henvoaz hag ober eus ar wreg pried ur mad perc'hennet, hep rev nemet evit he gwaz, pe e tivizer arbouezañ kevatalded an div rev hag e roer da Br. *pried* staelad leun ur pennanv benel — doujañ d'ar reizh dre reiñ he reizh da anv ar wreg !

GOUDESKRID — Emaon o paouez klevout GP er pellgomz. Eñ ivez a soñj e tleer klask arbenn an amreolderioù e reizh Br. *pried*, La. *coniu#x* en dudoniezh ha n'eo ket er yezhoniezh.

